

TỪ TIN LÀNH ĐẾN GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

Suốt cuộc đời, bà Adrienne Von Speyer ưa thích tâm niệm và thi hành khẩu hiệu gia đình: **”Làm nhưng không nói”**. Đó cũng là phương châm giúp bà chịu đựng và thắng vượt gian khổ.

Bà Adrienne Von Speyer sinh ngày 20-9-1902 tại Bâle, Thụy Sĩ.

Adrienne không may có khoảng đời thơ ấu nhiều cay đắng, bị dần vật hất hủi bởi chính mẹ ruột. Bù lại, Adrienne nhận đặc ân từ Trời Cao:

- Tắm lòng thơ trẻ hoàn toàn tín thác nơi THIÊN CHÚA.

Gia đình theo Tin Lành, nhưng từ thuở nhỏ, Adrienne có thói quen sống hy sinh hãm mình. Cô không được mẹ thương, nhưng thay vào đó, được Bà Ngoại hết mực âu yếm cưng chiều. Mặt khác, đối với thân phụ, Adrienne nối được mối dây thân tình hòa hợp thật chặt chẽ. Bà Ngoại giáo dục cháu biết phục vụ người nghèo và lắng lẽ chấp nhận mọi trách mắng chỉ trích.

Adrienne là học sinh chăm chỉ cần mẫn. Có thể nói quá cần mẫn! Cô bé suy tư và cảm thấy hoang mang về giáo lý tin lành. Cô hay phản ứng:

- THIÊN CHÚA đâu phải như thế!

Sau bậc trung học, Adrienne ghi danh học ngành y khoa, vì cô muốn vừa trở thành bác sĩ vừa thuộc về THIÊN CHÚA. Mặc dầu sống trong khung cảnh và bầu khí tin lành, Adrienne lại có cái nhìn khá rõ rệt về Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA của Công Giáo. THIÊN CHÚA dường như lời cuốn dẫn đưa cô hướng về chân lý. Đối với cô, điều chính yếu là đức ái. Cô thích lập đi lập lại khẩu hiệu của gia đình: **”Làm nhưng không nói”**. Cô vun trồng đời sống nội tâm, thanh luyện bằng đau khổ phải chịu.

Vì phải làm việc quá nhiều, Adrienne bị mắc bệnh lao. Những năm tháng nằm giường bệnh lại là chuỗi ngày hồng phúc, vì cô có nhiều giờ để suy tư. Cũng trong thời gian này, cô dâng mình trở thành nữ truyền giáo.

Khỏi bệnh, Adrienne vui đầu vào việc học, bất chấp mọi ngăn cản của người thân trong gia đình. Thế nhưng đau khổ và thử thách vẫn còn đổ ập trên cuộc đời cô. Thái độ chua cay bất nhẫn của mẹ hiền đối với Adrienne khiến cô thất vọng đến độ nhiều lần toan tính tự vẫn. Rất may cô thắng vượt được. Adrienne tìm cách tự trang trải phí tổn học vấn bằng nghề kèm trẻ tại tư gia.

Năm 25 tuổi, Adrienne lập gia đình với người đàn ông lớn tuổi, góa vợ và có hai con trai. Cuộc hôn nhân không hẳn do ý muốn cho bằng do lòng trắc ẩn đối với người đàn ông góa vợ và đối với hai đứa nhỏ mồ côi mẹ.

Sau khi lập gia đình, Adrienne vẫn tiếp tục làm việc ở nhà thương. Đến năm 1931, bà mở phòng mạch riêng tại Bâle.

Từ 1931 đến 1950 - trong vòng 19 năm - phòng mạch bà Adrienne bao giờ cũng đông khách. Người ta phải xếp hàng nối đuôi nhau đợi đến phiên vào phòng khám bệnh. Ai ai cũng thích chạy đến vị nữ bác sĩ can đảm và vui vẻ tốt bụng. Rất thường khi bà khám miễn phí cho bệnh nhân.

Trong thời gian này, bà Adrienne góa chồng rồi tái giá. Nhưng cuộc sống nội tâm vẫn chưa an bình, vì bà vẫn tìm kiếm sự thật. Giáo lý và cơ cấu tổ chức của Giáo Hội Tin Lành không đủ sức đáp ứng nhu cầu khao khát chân lý của bà.

Mãi đến năm 1940, bà Adrienne may mắn gặp Cha Hans Urs von Balthasar (1905-1988) Linh Mục thần học Công Giáo nổi tiếng, sau này được Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2 nâng lên Hồng Y (28-5-1988) để tỏ lòng ngưỡng mộ và ghi ơn Cha.

Chính Cha Balthasar cố gắng hiến cho bà Adrienne nền giáo huấn tôn giáo bà hằng mong đợi. Kể từ ngày gia nhập Giáo Hội Công Giáo - vào Lễ Các Thánh - bà Adrienne bắt đầu nhận rất nhiều ơn đặc biệt, trong đó có ơn được in Năm Dấu Thánh Chúa. Nhưng các ơn riêng đi kèm đau khổ, thử thách. Bà bị mù rồi bị mất hẳn xúc giác của đôi chân v.v. Cùng với Cha Hans Urs von Balthasar, bà thành lập một tu hội triều.

Bà Adrienne von Speyer qua đời ngày 17-9-1967, nhằm lễ thánh Hildegarde (1098-1179), nữ bác sĩ giống như bà. Gương mẫu bà Adrienne để lại cho người đương thời và hậu thế:

- Tính tình vui tươi, lòng can đảm, tinh thần thơ ấu và nét cao cả của tâm hồn.

... "Như nai rừng mong mỗi tìm về suối nước trong, hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa, lạy THIÊN CHÚA con. Linh hồn con khao khát THIÊN CHÚA, THIÊN CHÚA hằng sống. Bao giờ con được đến chiêm ngắm Thánh Nhan THIÊN CHÚA?" (Thánh Vịnh 42, 2-3).

(M. Landercy, "FIGURES DE FEMMES AU SEIN DU PEUPLE DE DIEU", Médiaspaul, 1987, trang 179-180).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

